

รอยกลางแห่งมือของพระองค์

โดย โฮลลีย์ มูดี

1 พฤษภาคม 2005

www.DivineRevelations.info/THAI

อิสยาห์ 40:12 “ผู้ใดได้เคยตวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอ้อมมือของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว บรรจุผงคลีของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และชั่งภูเขาในตาชั่งและชั่งเนินด้วยตราชู?”

ในนิมิต ผมเห็นอ้อมมือหนึ่งที่ใหญ่มาก มันเป็นมือขวา ไม่ใช่มือซ้าย ในจิตวิญญาณของผม ผมสัมผัสได้ว่าเป็นมือของพระเจ้า อ้อมมือที่ใหญ่โตนี้ยื่นออกมาเหนือใบหน้าของทั่วทั้งโลก

“ดูที่มือของเรา” ผมได้ยินเสียงหนึ่ง (เสียงของพระเจ้า) สั่งผม

ในนิมิตผมพบว่าตัวเองกำลังคลานอย่างช้าๆ และระมัดระวังขึ้นไปที่มีขนาดใหญ่จนกระทั่งผมถึงด้านบนของมือ ผมมองลงไปใฝ่ฝ่ามือนี้ ผมแปลกใจ ผมเห็นว่ามือของพระเจ้านั้นมีคนอยู่จำนวนมาก

“ลงไปเข้าร่วมกับคนเหล่านี้” พระเจ้าตรัสกับผม

ผมเริ่มลดตัวเองอย่างระมัดระวังเข้าไปในมือของพระเจ้า แต่ก็สิ้น ผมลงไปใฝ่ฝ่ามือของพระเจ้าพร้อมกับคนอื่นๆ ผมเริ่มมองไปรอบๆ คนทั้งหมดที่อยู่รอบตัวผม บางคนเจ็บปวดมากและกำลังพักผ่อนอย่างสงบสุขในฝ่ามือของพระเจ้า แต่ผมเห็นคนอื่นที่ดูสับสน อารมณ์เสียและกลัวเกี่ยวกับที่ซึ่งพวกเขาอยู่

คนบางคนสับสนเกี่ยวกับที่ที่พวกเขาอยู่ กำลังพยายามที่จะปีนขึ้นไปภายในมือของพระเจ้า แต่พวกเขาก็สิ้นอยู่เรื่อยๆ อย่างที่ผมสิ้น และจะแค่ตกลงมาในฝ่ามือของพระเจ้า คนเหล่านี้สับสนมากขึ้นเรื่อยๆ และกลัวมากขึ้นเรื่อยๆ

จากนั้น เงาหนึ่งลงมาจากฝ่ามือของพระเจ้า พร้อมกับคนอื่นๆ ผมมองขึ้นไปอย่างรวดเร็วเพื่อดูว่าจะอะไรทำให้เกิดเงา ผมประหลาดใจที่เห็นว่าพระเจ้ายกมือซ้ายของพระองค์ขึ้นเพื่อวางเหนือมือขวาของพระองค์

คนที่สับสนและกลัวอยู่แล้ว ยิ่งกลัวมากยิ่งขึ้นเมื่อพระเจ้าทำอ้อมมือซ้ายของพระองค์เหนือมือขวาของพระองค์ พวกเขาเริ่มร้องออกมาและอยู่ในความทุกข์อย่างมาก

คนที่เหลืออยู่ในฝ่ามือของพระเจ้ายังคงสงบและมีสันติสุข

ต่อมาเสียงพายุน่ากลัวมาที่หูของเราทุกคนที่อยู่ในฝ่ามือของพระเจ้า ต้นกำเนิดของเสียงพายุมานจากทางทิศตะวันออก ถึงแม้ว่าพระเจ้าได้วางอ้อมมือซ้ายของพระองค์เหนือมือขวาของพระองค์ ฝนทำให้พวกเราเหล่านั้นที่อยู่ด้านล่างของฝ่ามือขวาของพระเจ้าเปียกโชก

ขณะที่พายุกองโหมกระหน่ำ เราทุกคนเกาะกลุ่มกันอย่างใกล้ชิดในมือขวาของพระเจ้า ถึงแม้ว่าเราทั้งหมดกำลังเปียกจากพายุ เราได้รับการปกป้องโดยมืออีกข้างหนึ่งของพระเจ้าจากพายุเต็มกำลังและบ่าระห่ำ

ในที่สุดเสียงของพายุบรรเทาลง ขณะที่บางคนเริ่มพยายามที่จะปีนขึ้นไปอีกครั้งภายในมือของพระเจ้า ผมได้ยินเสียงพระเจ้าอูทาน “เตรียมตัวเจ้าไว้ เพราะว่ามันยังไม่ผ่านไป! ยังคงอยู่ในมือของเราและเจ้าจะปลอดภัย ไม่ต้องกลัวเพราะเราเป็นที่ลี้ภัยสำหรับทุกคนที่ไว้วางใจในเรา

“เพราะฉะนั้นเราจึงระบายความกริ้วของเราและความโกรธลงบนพื้นที่หนึ่งของโลก
แม้เราจะเทคำพิพากษาของเราเหนือพื้นที่อื่นๆของโลกที่ได้ทอดทิ้งกฎหมายและคำพิพากษาของเรา
เพราะเราคือพระเจ้าแห่งการพิพากษาและชอบธรรม ไม่ลำเอียง
เพราะว่าคำพิพากษาของเราได้ปะทะประชาชาติหนึ่ง
ดังนั้นก็จะปะทะประชาชาติอื่นที่ได้ละทิ้งที่จะปฏิบัติตามทางของเราและคำแนะนำของเรา”

แล้วอีกพายหนึ่งก็ปะทะ ลูกแล้วลูกเล่าต่อเนื่องกันจนเกือบจะดูเหมือนว่าไม่มีที่สิ้นสุด ระหว่างพายเหล่านี้
คนอื่นๆยังคงตกลงไปในฝ่ามือในพระหัตถ์ของพระเจ้า พวกเขาเป็นทุกสัญชาติและทุกเชื้อชาติ
พวกเขามาร่วมกับพวกเราเหล่านี้ที่อยู่ใต้ฝ่ามือของพระเจ้า แล้วก็ค้นหาและพบที่พักพิงกับเรา

ดูเหมือนว่าเป็นเวลานานต่อมา เสียงของพายหยุดลง
ทันใดนั้นแสงสว่างส่องเข้ามาในซอกร่มเงาของฝ่าพระหัตถ์ของพระเจ้า
พวกเราเหล่านี้ที่ด้านล่างของฝ่าพระหัตถ์ของพระเจ้าจ้องมองขึ้นไป
เราเห็นว่าพระองค์เคลื่อนพระหัตถ์ซ้ายของพระองค์จากการกำบังพวกเราเหล่านี้ที่อยู่ภายในอุ้งมือขวาของพระ
องค์

จากนั้นพระองค์ทรงยึดพระหัตถ์ขวาของพระองค์ออกอย่างช้าๆและอย่างระมัดระวัง เพื่อว่าจะยื่นออกเหยียดตรง
พวกเราเหล่านี้ที่เกาะกลุ่มในฝ่าพระหัตถ์ของพระเจ้า ตอนนี้สามารถที่จะยืนตรงได้
ขณะที่เราจ้องออกไปบนแผ่นดินโลก
พวกเราต้องประหลาดใจและเป็นทุกข์กับการเสียหายอย่างรุนแรงที่สายตาของเราได้เห็น

พื้นที่ทั่วโลกได้ถูกทำลาย

“ก่อนการพิพากษาแต่ละครั้งของเราที่มาเหนือเฉพาะพื้นที่บนโลก” ผมได้ยืนพระเจ้าตรัสว่า
“เราจะเพิ่มผู้พยากรณ์ของเราเพื่อป่าวประกาศการพิพากษานั้น
เราจะให้คำเตือนแก่ทั้งผู้ชอบธรรมและผู้ไม่ชอบธรรม ไม่ว่าคนจะฟังหรือคนจะไม่ฟัง
เราจะไม่อนุญาตให้การพิพากษาของเราต้องตกไปโดยไม่มีการเตือน
เราจะไม่ให้สัญญาณอีกต่อไปแก่ประชาชาติที่บาปหนาและอธรรม
เราได้เตือนก่อนล่วงหน้าเพื่อที่ว่าเมื่อมันมาถึง ทั้งหมดอาจจำได้และเชื่อ”

สดุดี 46

[1 พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก](#)

[2 ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าแผ่นดินโลกจะถูกยกออกไป แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล](#)

[3 แม้ว่าน้ำทะเลก็ค่นองและฟองฟู แม้วาภูเขาสิ้นสะเทือนเพราะทะเลลวนนั้น เชลาคี](#)

[4 มีแม่น้ำสายหนึ่ง ที่คลองระบายจะกระทำให้พระมหานครของพระเจ้ายินดี คือพลับพลาริษธิ์ขององค์ผู้สูงสุด](#)

[5 พระเจ้าทรงสถิตกลางพระมหานคร เธอจะไม่โคลงเคลงย้ายไป พอรุ่งอรุณพระเจ้ก็ทรงช่วยเหลือไว้](#)

[6 บรรดาประชาชาติก็อลหม่าน และราชอาณาจักรทั้งหลายก็คลอนแคลน พระองค์ทรงเปล่งพระสรเสียง
แผ่นดินโลกก็ละลายไป](#)

[7 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เชลาคี](#)

[8 มาเถิด มาดูพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ ว่าพระองค์ทรงกระทำให้เกิดการร้าวเระไบบ้างในแผ่นดินโลก](#)

[9 พระองค์ทรงให้สงครามสงบถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงหักคันทันธนูและพื้นหอกเสีย](#)

[พระองค์ทรงเผาธรรบเสียด้วยไฟ](#)

[10 "จงนิ่งเสีย และรู้เถอะว่า เราคือพระเจ้า เราจะเป็นที่ยกย่องท่ามกลางประชาชาติ เราจะเป็นที่ยกย่องในแผ่นดินโลก"](#)

[11 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เชลาคี](#)

จบ

ในพระองค์

โฮลลีย์ แอล มูดี